Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) Judecător Panfil Cristina
Dosarul nr. 3r-374/26 (2-26052620-02-3r-08062026)

**D E C I Z I E**

10 septembrie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de SRL „Dimitar Construct" prin intermediul reprezentantului său, avocatul Chistruga Dmitri împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 15 mai 2026, adoptată în cauza de contencios administrativ, la acțiunea depusă de SRL „Dimitar Construct" către Inspectoratul pentru Protecția Mediului privind anularea actului administrativ individual defavorabil,

**C O N S T A T Ă :**

**Circumstanțele cauzei:**

La 28 aprilie 2026, SRL „Dimitar Construct" s-a adresat cu acțiune împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului privind anularea deciziei Inspectoratului pentru Protecţia Mediului nr. 724 din 3 aprilie 2026 și constatarea ilegalității actelor administrative - Delegația de control nr. DL-IPM-2026-00335 din 3 aprilie 2026 şi Procesul-verbal de control nr. PV-IPM-2026-00481 din 3 aprilie 2026.

Concomitent cu depunerea acțiunii, SRL „Dimitar Construct" a solicitat suspendarea executării deciziei Inspectoratului pentru Protecţia Mediului nr. 724 din 3 aprilie 2026, până la soluționarea definitivă a cauzei și suspendarea executării măsurilor obligatorii (prescripțiilor) stabilite prin Procesul-verbal de control nr. PV-IPM-2026-00481 din 3 aprilie 2026, inclusiv a termenului-limită de conformare stabilit până la data de 31 iulie 2026, până la soluționarea definitivă a cauzei.

În susținerea cererii de suspendare, reclamantul SRL „Dimitar Construct" a indicat că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, invocând existența unor suspiciuni serioase și rezonabile cu privire la

legalitatea actelor administrative contestate, precum și pericolul iminent al producerii unor prejudicii ireparabile.

Reclamantul a susținut că Inspectoratul pentru Protecția Mediului nu ar fi efectuat o verificare completă și obiectivă a situației de fapt și de drept, intervenind într-un context administrativ și judiciar pendinte, extinzând în mod arbitrar obiectul controlului și examinând cumulativ împrejurări distincte. În acest sens, a menționat că autoritatea nu ar fi ținut cont de faptul că terenurile vizate, cu suprafața de aproximativ 2,12 ha, se află în perimetrul minier confirmat prin Actul nr. 699 din 6 iunie 2025 și nu ar fi examinat acordul de mediu, studiul pedologic, precum și celelalte acte permisive deținute de societate.

Totodată, reclamantul a relevat că a inițiat procedura de schimbare a destinației terenurilor și a achitat suma de 2 663 127,85 lei pentru excluderea acestora din circuitul agricol, împrejurări care, în opinia sa, demonstrează buna-credință și întreprinderea demersurilor necesare în vederea conformării cu cerințele legale. Cu toate acestea, autoritatea pârâtă ar fi aplicat măsura restrictivă a sistării activității fără a identifica un pericol concret, actual și individualizat și fără a justifica necesitatea aplicării unei măsuri de o asemenea severitate.

SRL „Dimitar Construct” a mai susținut că executarea actelor contestate produce efecte directe și grave asupra activității sale, întrucât blochează realizarea investiției inițiate, împiedică valorificarea perimetrului minier și generează pierderi economice continue, cumulative și dificil de cuantificat. Potrivit reclamantului, prejudiciul invocat nu este unul eventual sau ipotetic, ci unul actual și în curs de producere, manifestat prin imposibilitatea utilizării terenurilor conform scopului pentru care au fost obținute actele permisive, afectarea relațiilor comerciale și compromiterea investiției efectuate.

De asemenea, reclamantul a invocat caracterul contradictoriu al conduitei autorității, arătând că, pe de o parte, aceasta a dispus sistarea imediată a lucrărilor, pretinzând necesitatea unei intervenții restrictive, iar, pe de altă parte, a stabilit prin procesul-verbal de control un termen de conformare până la 31 iulie 2026. În opinia sa, această împrejurare demonstrează inexistența unui risc real și imediat, întrucât, în prezența unui pericol iminent, intervenția autorității ar fi trebuit să fie imediată și necondiționată.

În consecință, reclamantul a afirmat că măsurile dispuse sunt disproporționate în raport cu scopul urmărit și creează un dezechilibru vădit între interesul public invocat și interesul său privat, actual și susținut prin acte juridice și investiții financiare considerabile. A conchis că, în lipsa suspendării, chiar și eventuala admitere a acțiunii pe fond nu ar permite înlăturarea integrală a efectelor economice negative produse între timp, iar protecția judecătorească solicitată ar deveni iluzorie și lipsită de efect util.

**Soluția instanței de fond:**

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 15 mai 2026, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de SRL „Dimitar Construct” privind suspendarea executării actului administrativ contestat, în cauza de contencios administrativ intentată de SRL „Dimitar Construct” către Inspectoratul pentru Protecția Mediului privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

**Calea de atac exercitată:**

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la 26 mai 2026, SRL „Dimitar Construct” prin intermediul reprezentantului său, avocatul Chistruga Dmitri a declarat recurs, solicitând casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 15 mai 2026, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care să fie admisă cererea depusă de SRL „Dimitar Construct” cu privire la suspendarea executării deciziei Inspectoratului pentru Protecţia Mediului nr. 724 din 3 aprilie 2026.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a menționat că încheierea primei instanțe este neîntemeiată și insuficient motivată, fiind pronunțată prin aplicarea eronată a prevederilor art. 172 și art. 214 din Codul administrativ. A susținut că instanța de fond a interpretat greșit condiția existenței suspiciunilor serioase privind legalitatea actului administrativ, reținând că examinarea argumentelor invocate ar echivala cu prejudecarea fondului cauzei, deși, la soluționarea cererii de suspendare, instanța urma să efectueze o verificare prima facie a aparenței de legalitate a actelor contestate.

Recurenta a afirmat că a invocat vicii procedurale care pun serios la îndoială legalitatea controlului inopinat și a actelor emise în urma acestuia, constând în inițierea controlului în lipsa unor informații probate despre existența unui pericol iminent, indicarea neuniformă a numerelor cadastrale și extinderea succesivă și arbitrară a obiectului controlului. Astfel, în Delegația de control nr. DL-IPM-2026-00335 din 3 aprilie 2026 ar fi fost indicat terenul cu numărul cadastral 3842206.896, în nota de motivare ar fi fost menționate alte terenuri și aspecte suplimentare, inclusiv verificarea sursei de apă, iar în procesul-verbal de control și în decizia de sistare ar fi fost indicate alte terenuri cadastrale și alte presupuse încălcări.

Partea recurentă a susținut că instanța de fond nu a examinat faptul că autoritatea de control deținea informațiile și actele relevante privind activitatea societății, inclusiv Contractul nr. 10 din 27 mai 2025 privind atribuirea în folosință a sectorului de subsol, Actul nr. 699 din 6 iunie 2025 privind confirmarea perimetrului minier, Acordul de mediu nr. 14 din 1 aprilie 2025, proiectul de execuție și actele aferente procedurii de schimbare a categoriei de destinație a terenurilor. În aceste condiții, prima instanță urma să verifice dacă inițierea unui control inopinat și aplicarea celei mai severe măsuri restrictive erau realmente justificate.

Recurenta a mai invocat că, anterior controlului, inițiase procedura legală de schimbare a categoriei de destinație a terenurilor, depusese demersurile necesare și achitase suma de 2 663 127,85 lei pentru excluderea terenurilor din circuitul agricol.

Totodată, la Judecătoria Criuleni (sediul Central) se afla în examinare cauza nr. 3-2/26, intentată de SRL „Dimitar Construct” împotriva Consiliului sătesc Pîrîta, având ca obiect anularea refuzului autorității publice locale și obligarea emiterii actului administrativ privind schimbarea categoriei de destinație a terenurilor. Prin urmare, imposibilitatea prezentării deciziei respective la momentul controlului nu ar fi fost consecința inacțiunii societății, ci a unui litigiu administrativ pendinte, împrejurare pe care instanța de fond ar fi omis să o analizeze.

De asemenea, partea recurentă a indicat asupra contradicției dintre sistarea imediată a lucrărilor, dispusă prin Decizia nr. 724 din 3 aprilie 2026, și acordarea, prin procesul-verbal de control, a unui termen de conformare până la 31 iulie 2026. În opinia sa, dacă ar fi existat un pericol iminent și imediat pentru mediu, autoritatea nu ar fi acordat un termen ulterior de conformare, iar stabilirea acestui termen confirmă că situația constatată nu era percepută drept un risc imediat care să justifice sistarea totală a activității. Totodată, nesuspendarea prescripției ar permite autorității să întocmească un proces-verbal contravențional în privința administratorului societății pentru neconformarea în termenul stabilit.

Recurenta a relevat și faptul că prin Procesul-verbal de control nr. PV-IPM-2026-00481 din 3 aprilie 2026 nu a fost constatată nicio contravenție, nu au fost aplicate sancțiuni și nici nu a fost calificată presupusa încălcare drept una deosebit de gravă, în timp ce, prin decizia emisă în aceeași zi, a fost aplicată măsura sistării integrale a activității. Aceste împrejurări ar demonstra caracterul disproporționat al măsurii restrictive și lipsa unui pericol concret, actual și inevitabil pentru mediu.

Referitor la prejudiciul iminent, SRL „Dimitar Construct” a susținut că sistarea totală a activității miniere, după efectuarea unei investiții considerabile și în condițiile existenței unor raporturi comerciale în curs, generează pierderi economice continue, cumulative și dificil de reparat. Blocarea investiției într-un stadiu avansat ar pune în pericol însăși existența economică a societății, ar împiedica valorificarea perimetrului minier și ar putea lipsi de efect util acțiunea principală dacă soluția asupra fondului ar interveni după compromiterea activității sale.

În final, recurenta a reproșat primei instanțe că s-a limitat la considerații generale privind prezumția de legalitate a actului administrativ și protecția mediului, fără a examina concret probele prezentate, contradicțiile din actele autorității, proporționalitatea ingerinței și raportul dintre interesul public invocat și consecințele suportate de societate. A subliniat că suspendarea nu ar prejudeca soluția asupra fondului, ci ar conserva situația juridică existentă și ar asigura caracterul efectiv al protecției judiciare până la soluționarea definitivă a litigiului.

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere, însă până la data examinării cererii de recurs nu a fost depusă vreo referință.

**Admisibilitatea recursului:**

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, „*încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*”.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul*”.

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs*. *Apelul (recursul) se declară inadmisibil, în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin. (1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2); f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin. (1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată*”.

Completul judiciar stabilește că Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) a emis încheierea recurată la 15 mai 2026, fiind notificată părții recurente la în aceeași zi, la 15 mai 2026 (f.d. 152). Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază recursul declarat de SRL „Dimitar Construct” la 26 mai 2026, ca fiind depus în termenul prevăzut de Lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

Totodată, se atestă că, SRL „Dimitar Construct” a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei în conformitate cu prevederile art. 2 al Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ

concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de SRL „Dimitar Construct”, motiv din care, recursul urmează a fi judecat în fond.

**Aprecierea instanței de recurs:**

***Subsumând normele procesuale și starea de fapt constatată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.***

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul*”.

Alineatul (3) al aceluiași articol prescrie că, „*decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*”.

Din materialele cauzei rezultă că, la 28 aprilie 2026, SRL „Dimitar Construct” s-a adresat cu acțiune împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului privind anularea deciziei Inspectoratului pentru Protecţia Mediului nr. 724 din 3 aprilie 2026 și constatarea ilegalității actelor administrative - Delegația de control nr. DL-IPM-2026-00335 din 3 aprilie 2026 şi Procesul-verbal de control nr. PV-IPM-2026-00481 din 3 aprilie 2026.

Concomitent cu depunerea acțiunii, SRL „Dimitar Construct” a solicitat **suspendarea executării deciziei Inspectoratului pentru Protecţia Mediului nr. 724 din 3 aprilie 2026**, până la soluționarea definitivă a cauzei și suspendarea executării măsurilor obligatorii (prescripțiilor) stabilite prin Procesul-verbal de control nr. PV-IPM-2026-00481 din 3 aprilie 2026, inclusiv a termenului-limită de conformare stabilit până la data de 31 iulie 2026, până la soluționarea definitivă a cauzei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 15 mai 2026, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de SRL „Dimitar Construct” privind suspendarea executării actului administrativ contestat, în cauza de contencios administrativ intentată de SRL „Dimitar Construct” către Inspectoratul pentru Protecția Mediului privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la 26 mai 2026, SRL „Dimitar Construct” prin intermediul reprezentantului său, avocatul Chistruga Dmitri a declarat recurs, solicitând casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 15 mai 2026, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care să fie admisă cererea depusă de SRL „Dimitar Construct” cu privire la suspendarea executării deciziei Inspectoratului pentru Protecţia Mediului nr. 724 din 3 aprilie 2026.

Instanța de recurs, stabilind starea de fapt și de drept, verificând în raport cu prevederile cadrului legal pertinent legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanţe, constată că aceasta este întemeiată, or, potrivit art. 3 din Codul administrativ,

„*legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept*".

În corespundere cu art. 214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, „*suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică*".

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de recurs reține că, prin reglementările art. 214 din Codul administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității - suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operaţiunea de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ, că în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune și că acestea ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz prima-facie împotriva valabilității actului.

Din conținutul Recomandării abordate se desprinde că măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații corespunzătoare, iar măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în

nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

Totodată, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Conform art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, „*motivele suspendării sunt:*

*a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;*

*b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil*".

Din sensul normei enunțate, rezultă că legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții care nu urmează a fi îndeplinite cumulativ, și anume: în cazul constatării existenței unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, instanța de recurs reține că, la dispunerea suspendării actului administrativ, urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi prejudiciul a cărui iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, aşadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existenţa acestor condiţii nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Prin urmare, legislatorul a conferit instituției procesuale de suspendare a actului administrativ - un caracter preventiv, în scopul evitării efectelor vătămătoare ale actului a cărui legalitate este pusă în discuţie, scop care nu ar fi putut fi atins în ipoteza în care norma s-ar fi referit doar la o pagubă actuală. De altfel, iminenţa pagubei cu toate că se prezumă, trebuie și dovedită de către persoana care a solicitat suspendarea executării actului administrativ, instanța de judecată urmând să aprecieze rațional cu privire la aceasta.

La caz, Completul judiciar reține că, prin decizia Inspectoratului pentru Protecţia Mediului nr. 724 din 3 aprilie 2026 s-a dispus sistarea/suspendarea/interzicerea lucrărilor de decopertare a solului, precum și a lucrărilor de excavare/extragere a substanțelor minerale utile desfășurate de SRL „Dimitar Construct", în calitate de

beneficiar al sectorului de subsol alăturat zăcământului de nisip-prundiș „Pîrîta”, până la obținerea deciziei privind schimbarea destinației terenurilor din categoria terenurilor cu destinație agricolă.

La baza emiterii acestei decizii au stat constatările consemnate în Procesul-verbal de control nr. PV-IPM-2026-00481 din 3 aprilie 2026, potrivit cărora, la data efectuării controlului inopinat, SRL „Dimitar Construct” realiza lucrări de decopertare a solului pe terenurile cu numerele cadastrale *****_*****, care, conform informațiilor din Registrul bunurilor imobile, aveau destinație agricolă. Autoritatea de control a constatat că societatea nu prezentase decizia autorității deliberative a administrației publice locale privind schimbarea categoriei de destinație și a modului de folosință a terenurilor.

Prin același proces-verbal s-a prescris că SRL „Dimitar Construct” poate efectua exploatarea zăcământului de nisip-prundiș „Pîrîta” numai după modificarea categoriei de destinație a terenurilor și a modului de folosință al acestora, fiind stabilit termenul de 31 iulie 2026 pentru înlăturarea încălcărilor constatate.

Astfel, analizând materialele cauzei în coraport cu cadrul legal analizat mai sus şi argumentele recurentului invocate în vederea susţinerii solicitării sale privind dispunerea suspendării executării actului administrativ, Completul de contencios administrativ concluzionează asupra faptului că instanţa de fond corect a respins cererea cu privire la suspendarea executării Deciziei Inspectoratului pentru Protecția Mediului nr. 724 din 3 aprilie 2026 și a măsurilor obligatorii stabilite prin Procesul-verbal de control nr. PV-IPM-2026-00481 din 3 aprilie 2026, întrucât solicitantul nu a demonstrat existența vreunuia dintre temeiurile prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ.

Cu referire la primul temei de suspendare, prevăzut de art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ - *existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil*, Completul judiciar reține că asemenea suspiciuni trebuie să rezulte, la nivelul unei examinări sumare, din împrejurări obiective și verificabile, apte să pună în mod evident la îndoială prezumția de legalitate a actului administrativ. Nu este suficient ca persoana vizată să invoce dezacordul său cu măsura dispusă sau să formuleze critici a căror verificare presupune administrarea probelor și soluționarea problemelor litigioase ce țin de fondul acțiunii.

La caz, însăși recurenta nu contestă că, la data efectuării controlului și a emiterii Deciziei nr. 724 din 3 aprilie 2026, terenurile pe care erau executate lucrările de decopertare a solului aveau destinație agricolă, iar decizia autorității deliberative a administrației publice locale privind schimbarea categoriei de destinație și a modului lor de folosință nu fusese emisă.

Împrejurările invocate de recurentă, potrivit cărora aceasta inițiase procedura de schimbare a destinației terenurilor, depusese demersurile necesare și achitase suma de 2663127,85 lei pentru excluderea terenurilor din circuitul agricol, demonstrează întreprinderea unor acțiuni în vederea conformării, însă nu echivalează cu schimbarea

efectivă a destinației terenurilor. Până la emiterea actului administrativ corespunzător de către autoritatea competentă, terenurile își păstrau destinația agricolă și urmau a fi utilizate potrivit regimului juridic aferent acestei categorii.

Nici existența pe rolul Judecătoriei Criuleni (sediul central) a unui litigiu privind anularea refuzului Consiliului sătesc Pîrîta și obligarea acestuia să emită actul administrativ favorabil privind schimbarea destinației terenurilor nu modifică situația juridică existentă la momentul controlului. Introducerea unei acțiuni în instanță nu substituie actul administrativ solicitat și nu îi conferă reclamantei dreptul de a utiliza terenurile în alt scop decât cel înscris în Registrul bunurilor imobile până la soluționarea definitivă a litigiului respectiv.

De asemenea, Contractul nr. 10 din 27 mai 2025 privind atribuirea în folosință a sectorului de subsol, Actul nr. 699 din 6 iunie 2025 privind confirmarea perimetrului minier, acordul de mediu, studiul pedologic și celelalte documente invocate de recurentă nu înlătură obligația acesteia de a respecta regimul juridic al terenurilor de la suprafață. Existența dreptului de folosință asupra sectorului de subsol nu presupune, prin ea însăși, posibilitatea începerii necondiționate a lucrărilor de exploatare, independent de îndeplinirea celorlalte cerințe prevăzute de legislație.

Mai mult, din conținutul Deciziei nr. 724 din 3 aprilie 2026 rezultă că Acordul de mediu nr. 14 prevedea în mod expres că lucrările de execuție urmau să înceapă numai după solicitarea și obținerea schimbării destinației terenurilor de la autoritatea publică locală. Prin urmare, actele permisive invocate de recurentă nu conturează, la această etapă procesuală, aparența existenței unui drept necondiționat de a efectua lucrările anterior schimbării destinației terenurilor.

Completul judiciar apreciază critic și argumentul recurentei privind existența unei pretinse contradicții între sistarea imediată a lucrărilor și acordarea termenului de conformare până la 31 iulie 2026. Sistarea lucrărilor și termenul de conformare au finalități distincte: prima măsură urmărește încetarea activităților desfășurate pe terenuri care continuă să aibă destinație agricolă, în timp ce termenul stabilit prin procesul-verbal este acordat pentru înlăturarea încălcării constatate, prin obținerea actului necesar schimbării destinației terenurilor și a modului lor de folosință.

Acordarea termenului de conformare nu poate fi interpretată drept autorizare a continuării lucrărilor până la expirarea acestuia și nici nu lipsește de justificare măsura sistării. Dimpotrivă, cele două măsuri se completează: lucrările sunt oprite până la îndeplinirea condiției legale, iar societății îi este oferită posibilitatea de a remedia situația constatată într-un termen determinat.

Referitor la neconcordanțele pretins existente între Delegația de control nr. DL-IPM-2026-00335, nota de motivare, Procesul-verbal de control nr. PV-IPM-2026-00481 și Decizia nr. 724, Completul judiciar reține că stabilirea obiectului exact al controlului, a întinderii verificărilor efectuate, a respectării procedurii reglementate de Legea nr. 131/2012 și a efectelor juridice ale eventualelor vicii presupune cercetarea completă a dosarului administrativ și aprecierea tuturor probelor administrate.

Aceste aspecte formează obiectul examinării fondului acțiunii și nu pot fi soluționate definitiv în cadrul procedurii provizorii de suspendare. Or, la această etapă, recurenta nu a evidențiat un viciu manifest și incontestabil care să poată fi constatat fără o examinare aprofundată a circumstanțelor cauzei și care, prin el însuși, să răstoarne prezumția de legalitate a actului administrativ contestat.

Instanța sesizată cu cererea de suspendare nu este chemată să stabilească definitiv dacă controlul inopinat a fost inițiat legal, dacă obiectul acestuia a fost extins ori dacă actele emise în urma controlului sunt lovite de nulitate. O asemenea analiză ar echivala cu anticiparea soluției asupra fondului litigiului. La etapa protecției provizorii, instanța verifică numai dacă există elemente obiective care, prima facie, generează suspiciuni serioase și rezonabile asupra legalității actului, condiție care, în prezenta cauză, nu a fost demonstrată.

Faptul că prin procesul-verbal de control nu a fost aplicată o sancțiune contravențională nu determină, prin sine, aparența nelegalității măsurii de sistare. Măsura restrictivă dispusă prin Decizia nr. 724 are o natură și o finalitate distincte de răspunderea contravențională, fiind orientată spre încetarea lucrărilor până la îndeplinirea condiției referitoare la schimbarea destinației terenurilor. Lipsa aplicării unei sancțiuni nu exclude competența autorității de a dispune o măsură preventivă atunci când constată desfășurarea unei activități fără îndeplinirea tuturor condițiilor legale.

Prin urmare, argumentele recurentei nu sunt suficiente pentru a reține existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea Deciziei nr. 724 din 3 aprilie 2026, în sensul art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ.

Cu referire la cel de-al doilea temei, prevăzut de art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ – *existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil*, Completul judiciar subliniază că solicitantul trebuie să demonstreze caracterul concret, real, apropiat și ireversibil al prejudiciului invocat. Simplele afirmații referitoare la posibile pierderi economice sau la afectarea activității comerciale, neînsoțite de probe concludente, nu justifică aplicarea unei măsuri provizorii cu caracter excepțional.

În cererea de suspendare și în recurs, SRL „Dimitar Construct” a invocat blocarea investiției, afectarea relațiilor comerciale, imposibilitatea valorificării perimetrului minier și riscul compromiterii activității economice. Cu toate acestea, recurenta nu a prezentat contracte comerciale a căror executare ar fi devenit imposibilă, calcule ale pierderilor suportate, date privind obligațiile financiare curente, informații contabile referitoare la situația economică a societății ori alte probe din care să rezulte că menținerea actului contestat ar determina în mod iminent insolvabilitatea sau încetarea activității sale.

Susținerile privind producerea unor pierderi continue și cumulative au rămas la nivel declarativ, nefiind individualizate sub aspectul naturii, întinderii și legăturii lor

cauzale directe cu executarea actului administrativ contestat. Or, caracterul ireparabil al prejudiciului nu poate fi prezumat exclusiv din împrejurarea că măsura administrativă limitează temporar desfășurarea unei activități economice.

În același context, achitarea sumei de 2 663 127,85 lei pentru excluderea terenurilor din circuitul agricol nu demonstrează prejudiciul produs prin executarea Deciziei nr. 724 din 3 aprilie 2026. Plata respectivă a fost efectuată anterior emiterii actului contestat, în cadrul procedurii inițiate de societate pentru schimbarea destinației terenurilor și nu constituie o consecință directă a măsurii de sistare.

Mai mult, eventualele pierderi patrimoniale rezultate din întreruperea temporară a activității sunt, prin natura lor, susceptibile de evaluare bănească și, în cazul constatării definitive a ilegalității actului administrativ, pot face obiectul unei cereri de reparare în condițiile legii. Recurenta nu a demonstrat existența unor circumstanțe excepționale din care să rezulte că asemenea pierderi nu ar putea fi recuperate ulterior sau că efectele produse ar avea un caracter obiectiv ireversibil.

Totodată, la aprecierea necesității măsurii provizorii, instanța nu poate ignora efectele pe care suspendarea actului le-ar produce asupra interesului public. Admiterea cererii ar permite continuarea lucrărilor de decopertare a solului și de exploatare a substanțelor minerale utile pe terenuri care, la momentul examinării cererii, au destinație agricolă, fără existența unei decizii a autorității competente privind schimbarea acestei destinații.

În raport cu natura lucrărilor vizate, intervențiile asupra solului și subsolului pot genera transformări materiale dificil sau chiar imposibil de înlăturat. Astfel, în timp ce prejudiciul economic invocat de recurentă nu a fost concretizat și este, în principiu, susceptibil de evaluare și reparare, continuarea lucrărilor înaintea clarificării legalității acestora ar putea afecta valori ocrotite prin lege și interesul public privind protecția mediului și respectarea regimului juridic al terenurilor.

Nici existența litigiului pendinte referitor la schimbarea destinației terenurilor nu demonstrează imposibilitatea executării prescripției și nici caracterul ireparabil al prejudiciului. Până la soluționarea acelui litigiu și emiterea eventuală a actului administrativ favorabil, societatea are obligația să respecte situația juridică actuală a terenurilor. Suspendarea actelor contestate nu poate servi drept modalitate de recunoaștere provizorie a unui drept de exploatare pe care recurenta urmărește să îl obțină în cadrul unei alte proceduri judiciare.

În consecință, Completul judiciar constată că SRL „Dimitar Construct” nu a demonstrat nici existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și nici pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a acestuia.

Reieşind din cele expuse mai sus şi ţinând cont de faptul că soluția adoptată de instanţa de fond este una legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către SRL „Dimitar Construct” au fost calificate de Completul judiciar ca fiind lipsite de suport probatoriu, instanța de recurs concluzionează despre faptul că recursul declarat este

neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 15 mai 2026.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

**D E C I D E :**

Se respinge recursul declarat de SRL „Dimitar Construct” prin intermediul reprezentantului său, avocatul Chistruga Dmitri.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 15 mai 2026.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae